

Dosarul nr. 2ra-684/2023
2-22156196-01-2ra-18052023

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă (jud. O. Ciocîrtă-Rusu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Țurcan, L. Pruteanu, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

30 august 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni
Aliona Donos

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cember împotriva Anei Cember cu privire la desfacerea căsătoriei și contestarea paternității,

împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

a c o n s t a t a t :

La 26 octombrie 2022, Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Cember, solicitând desfacerea căsătoriei, contestarea paternității în privința copilului minor xxxxxr, născută la xxxxx, constatarea faptului că, nu este tatăl biologic al copilului minor și excluderea informației din certificatul de naștere nr. 6 din 12 mai 2020, a datelor despre tată, emis de către Primăria Olănești, r-nul Ștefan Vodă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 10 ianuarie 2020 a fost încheiată căsătoria cu Ana Cember. De la începutul conviețuirii în familie, ambii, în măsura posibilităților, au contribuit la menținerea și întreținerea familiei în egală măsură, arătând dovadă de o atitudine responsabilă față de obligațiunile familiare. Viața în comun a eșuat.

Pe parcursul anilor de căsătorie în relațiile lor s-a creat o atmosferă insuportabilă din cauza neînțelegerilor, divergențelor de caractere, deseori se certau. Incompatibilitatea caracterelor și viziunilor contrare asupra modului și principiilor de conviețuire, inclusiv în urma atmosferei create, a condus la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei. Având în vedere cele indicat, a considerat că, nu este necesar acordarea termenului de împăcare.

Reclamantul a precizat că, motivele cererii de chemare în judecată sunt neînțelegerile apărute în cuplu, manifestate prin existența intereselor contradictorii ce

au degenerat în agresiuni verbale și reproșuri reciproce. În această situație este inoportună menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, fapt pentru care a solicitat desfacerea căsătoriei. Potrivit acestor circumstanțe, acordarea unui termen de împăcare este inutilă.

De asemenea, a indicat că, din luna februarie 2022 locuiesc separat, deoarece la serbarea aniversării fiicei minore comune, degenerând într-o ceartă, a fost vociferat faptul că, nu este tatăl biologic al copilului. În scurt timp, calmându-se, concretizând prin discuții, a ajuns la concluzia de a înainta prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cember și s-a desfăcut căsătoria încheiată între Dumitru Cember și Ana Cember, înregistrată la 10 ianuarie 2020, la Primăria sat. Olănești, r-nul Ștefan Vodă, actul de căsătorie nr.1. Pentru înregistrarea desfăcerii căsătoriei, s-a încasat de la Dumitru Cember taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 200 de lei. Totodată, s-a indicat că, în termen de 3 zile de la rămânerea definitivă, copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei se trimite Serviciului Stare Civilă Ștefan Vodă. Pretenția cu privire la contestarea paternității a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Având în vedere dezacordul cu hotărârea primei instanței, Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, și s-a menținut hotărârea din 25 noiembrie 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a reținut că, apelantul Dumitru Cember a contestat hotărârea instanței, în partea pretenției cu privire la contestarea paternității. În acest sens, instanța de apel s-a referit la prevederile art.49 alin.(1), (2), art.47 alin.(3) din Codul familiei, art.69 alin.(2) lit.c) Legii privind actele de stare civilă nr.100-XV din 26.04.2001.

Instanța de apel a menționat că, părțile s-au aflat în căsătorie din 10 ianuarie 2020, în timpul căreia s-a născut copilul minor xxxxx, la xxxxx. Astfel, în certificatul de naștere în rubrica tata, este indicat Dumitru Cember.

Temeinicia pretenției lui Dumitru Cember de contestare a paternității față de copilul xxxxx nu a fost dovedită nici printr-o probă pertinentă. Deși, intimata Ana Cember, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, fără a se prezenta la ședințe, a depus cerere prin care recunoaște integral acțiunea și solicită a fi admisă, în temeiul art.60 alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța de fond întemeiat a respins acțiunea în partea contestării paternității, or, acest act al pârâtei încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale copilului minor.

Cu titlu prioritar, instanța de apel a reținut concluziile formulate de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului și reținute în cauza Kroon și alții vs Olanda, 27 octombrie 1994; parag. 40, că, „respectarea vieții de familie” cere ca realitatea biologică și socială să prevaleze asupra unei prezumții legale care neagă în mod direct atât faptele stabilite, cât și interesele persoanelor respective, fără niciun beneficiu real pentru nimeni. Totodată, Înalta Curte, în cauza Tsvetelin Petkov vs Bulgaria, 15 iulie 2014, parag. 55, Mifsud, parag. 71 a precizat că, un test ADN este metoda științifică disponibilă pentru a determina cu exactitate paternitatea unui copil, iar valoarea sa probantă depășește substanțial orice alte probe prezentate de părți

pentru a dovedi sau infirma paternitatea biologică. Curtea consideră că, acest lucru în sine nu aduce atingere drepturilor procedurale ale părților, fiind important de a le oferi posibilitatea de a participa personal la procedurile judiciare.

Instanța de apel a reiterat că, la caz, nu a fost efectuat un test ADN, care este metoda științifică disponibilă pentru a determina cu exactitate paternitatea unui copil, nu au fost prezentate inclusiv alte probe pertinente în susținerea pretenției date, iar pretenția data nu se referă nemijlocit doar la părțile aflate în litigiu, ci are legătură directă cu interesul superior al copilului minor, în temeiul art.60 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, în speță, instanța de apel a indicat că, criticile aduse de apelant, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului, or acestea nu pot fi reținute prin prisma art.385 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al apelului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.

La 06 aprilie 2023, Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, deși, este ferm convins că nu este tatăl biologic al copilului minor, a precizat că, o circumstanță de fapt relevantă servește aspectul că pârâta, mama biologică, prin cererea depusă către instanța de fond a recunoscut pretenția despre contestarea paternității, ceea ce servește la constatarea circumstanțelor invocate de reclamant, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii. Astfel, încadrându-se pe deplin în dispozițiile art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, fiind prezentate probe pertinente și suficiente nu doar de partea reclamantă, însă recunoscute integral și de partea pârâtă.

Suplimentar a indicat că, circumstanțele de fapt, au fost deja soluționate între părți, minora locuiește cu mama, fiind necesar de a fi documentată conform legislației în vigoare, la locul de trai în afara Republicii Moldova. Susține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost prejudiciat interesul superior al copilului.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 24 mai 2023 (f.d.71), a fost expediată în adresa intimatei și a fost recepționată la data de 02 iunie 2023, conform avizului de recepție (f.d.73).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) din Codul de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 07 februarie 2023, iar cererea de recurs a fost depusă la 06 aprilie 2023, ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând cererea de recurs depusă de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul declarat de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Avocatul Valeriu Căușnean, în cererea de recurs, nu a indicat temeiurile recursului reglementate de Secțiunea a 2-a: Recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel din Codul de procedură civilă, invocând prevederile art.424 alin.(2), 425, 426 alin.(2) din Codul de procedură civilă, care nu au relevanță cu procedura respectivă, referindu-se la Secțiunea 1: Recursul împotriva încheierilor judecătorești.

Argumentele de fapt invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a

regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Cember, reprezentat de avocatul Valeriu Căușnean, împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos